

Anul VIII. CLUJ, 15 IAN. 1932. Nr. 1.
REVISTA PEDAGOGICA-
CULTURALA-SOCIALA

BCU REDACTOR: MARIAN SASU Cluj

CUPRINSUL :

- M. SASU : La începutul anului al VIII-lea.
A. MITREA : Exemplul în educație.
GH. RACOTZI : Din răbojul vremii.
N. D. MARIN : Murim de foame, murim de frig! ...
Cărți și Reviste.
Cum stăm cu învățământul primar din țară?
CRONICAR : Activitatea extrașcolară.
Partea oficială.
Știri.
Poșta Redacției.
Poșta Administrației.

*Organ oficial al Revizoratului și Comitetului școlar din jud. Cluj
Apare de două ori pe lună*

ABONAMENTUL : 150 Lei pe un an pentru membrii corpului didactic, iar pentru comitetele școlare și particulari 180 Lei — Redacția și Administrația: Revizoratul școlar județean CLUJ

279091

La începutul anului al VIII-lea

Revista noastră modestă intră cu numărul de față în anul al VIII lea al vieții sale. Credincioasă programului său, ea se va nizuși ca și în noul an să fie adevăratul prieten și îndrumător bun al școalelor și învățătorilor din acest județ însemnat al Ardealului.

În schimbul acestui serviciu prețios, revista nu cere alta de cât să fie sprijinită materialmente și moralmente de către toți învățătorii și comitetele noastre școlare, Trebuie să se știe, că revista aceasta numai prin concursul larg al tuturor, se va putea menține și pe mai departe.

Mărturisim aci sincer și cu multă satisfacție sufletească, că învățătorii noștri au dat întotdeauna revistei concursul cuvenit. Ei și-au dat bine seamă, ce însemnează pentru ei o *revistă locală*, care să-l țină mereu în curent cu toate lucrurile, *cați privesc direct școala și viața lor de învățători.*

Acești conștienți învățători și învățătoare și-au făcut chestie de ambiție și au contribuit fiecare cum au putut la susținerea acestei reviste, care este a lor și a școlii unde muncesc. Grație acestei jertfe frumoase a învățătorilor noștri este a se mulțumi, în prima linie, existența acestei reviste. Pentru aceasta faptă frumoasă învățătorimea din județul nostru merită toată lauda și atenția cuvenită.

Regretăm mult, dar nu putem spune aceleași vorbe bune și frumoase și pentru *toate* comitetele noastre școlare. Majoritatea covârșitoare a acestor comitete nu ne-au trimis nici un ban de când primesc revista. Lucrul acesta trebuie să ne pună pe toți pe gânduri, fiindcă el poate avea urmări dezastruoase pentru revista noastră, ceace nici de cât n'ar fi de dorit.

Rugăm deci stăruitor și cu acest prilej pe domnii învățători-secretari ai comitetelor școlare restanțiere, ca să intervină mai

serios pe lângă ele; pentruca în noul an să trimită toate sumele ce dătoresc revistei, fiindcă numai așa putem asigura apariția regulată a ei.

Din partea noastră promitem, că vom munci și în viitor cu zel și abnegațiune în folosul școlii și a învățătorilor din acest județ, nizuindu-ne încontinuu pentruca să le aducem cât mai multe servicii bune și prețioase.

În nădejdea, că vom fi ascultați și înțeleși pe deplin de către toți și toate, pornim azi din nou la muncă serioasă, cu credința neclintită în izbânda cauzei noastre sfinte.

Marian Sasu.

Exemplul în educațiune

În viața de toate zilele se vorbește foarte mult de educație; se vorbește și acea, că cutare persoană n'are educație, s'au cutare persoană este bine educată. Mulți dintre acești pretinși exponenți ai educațiunii uită de multe ori, că exemplul face foarte mult în educațiune: nu exagerez deloc, nici atunci când voi spune, — că face totul. Este și natural ca oamenii să învețe mai ușor ceace văd decât ceace aud sau eventual citesc numai. Și aceasta înclinație firească se observă mai cu seamă în vârsta copilăriei, când ochiul constituie porțița esențială pentru învățatură. Chiar în lucrurile mici în aparență, în cele judecate de noi ca fiind de o foarte mică importanță, exemplul contribuie să formeze în bine sau în rău caracterul. Numai simpla manieră de a fi și de a lucra a unui tată sau a unei mame, e de ajuns să dea caracterul unui copil sigiliul, care nu se va șterge niciodată. În adevăr, cel mai de seamă mijloc educativ, în tot cursul vieții, în familie, în școală, în societate, este exemplul. El este instructorul cel dintâi și cel din urmă al omului, instructor pe lângă care cuvântul nu are mai nici o însemnătate, căci acțiunea, fapta în sine, învăluie pe deantregul ființa slabă a celui ce se educă și-l dau o directivă statornică. Ceea-ce sădește părinții și în deosebi mama puțin se mai poate modifica. Cu drept cuvânt se poate spune că-a mamei este partea de merit sau de răspundere

mare în drumul ce copilul apucă mai târziu în viață. Știința a dovedit-o aceasta cu prisosință în ultimul timp și s'a observat că urzeala stofei noastre psihice se datorește în cea mai mare parte puterii exemplului, de care s'a isbit el în familie, ori mediului care l'a format. Omul — fie bătrân, fie tânăr — ultimul însă mai mult ca întâiul — nu poate imita altceva decât numai pe acela cu cari trăește împreună. Exemplul familiei, prima societate în care copilul își face apariția în lume, dă tonul naturii lui, care dăinuiește până la sfârșitul vieții, în timp ce tot ce s'a învățat pe dinafară se uită, se pierde în vârtejul vieții și deaceia, nu rare ori întâlnim cazuri când un tânăr se oprește pe povârnișul fatal, numai gândindu-se la icoana scumpilor lui părinți, a căror memorie nu trebuie desonorată prin vr'o faptă nedeamnă. Pe cât de adevărat este că lucrurile bune, aduse omenirii de bărbați și femei se datoresc exemp'ului, pe atât de neîndolos e că și cele mai mari nenorociri su'erite, tot acestui exemplu se datoresc. Să observăm numai un copil vițoz, netrebnic, cu tot felii de apucături rele și să mergem cu cercetările spre cauzele acestor însușiri, vom vedea, că sunt moștenirii detestabile, fie dela părinți, fie dela strămoși, vom vedea adevăritatea proverbului: „Ce naște din pisică, tot șoareci mănâncă“.

Tot ce s'a creiat, de omenire, mare și nobil, tot ce a îndreptat pașii săi spre bine și adevăr, nu s'a făcut decât de un șir de bărbați și femei — cu spirite și caractere mari, — cari, învățându-se unii din exemplul altora, au lăsat în urma lor firul neîntrerupt de învățăminte cari stau la baza culturii omenirii de azi.

Așa Dante marele poet din timpul Renașterii a fost maestrul după exemplul căruia și-au modelat conduita toți bărbații mari ai Italiei, cari au făcut țara liberă de azi. Tot astfel și în viața poporului nostru: figurile mari sau exemplificate și azi ei sunt puși în fața urmașilor pentru ca aceștia să aibă de unde să se inspire și să se călăuzească pentru viitor. În totdeauna când trebuiau repetate faptele vitejești, în momentul hotărâtor, s'a amintit de eroii trecuți și era de-ajuns să li se pronunțe și numai numele.

Când armata franceză voia să treacă podul peste Berezina, s'a oprit deodată la capul podului, căci focul ucigător al artileriei rusești de la celalalt capăt, pe deoparte, și valurile tulburate

ale râului pe de altă parte, insuflau groază până și celui mai curajos soldat. Nimeni nu îndrăzni să facă nici cei dintâi pași pe pod și, cu toate astea trebuia să se deschidă un drum. Atunci Napoleon se asvârli el însuși înainte cu cuvintele: „Dacă nu treceți voi, trece atunci Napoleon“. Au fost de ajuns aceste cuvinte, acest gest, ca toți din toate părțile să i iasă înainte, ca să l apere în contra loviturilor. Cel dintâi ostași mor, mor și ce vin, până când, peste podul de lemn, se face un pod de cadavre pe deasupra căruia trece restul armatei învingătoare. Mihai Viteazul învinge la Călugăreni cu optmii de soldați armata lui Sinan Pașa de 140000 de oameni numai prin puterea exemplului. A luat săcurea din mâinile unul soldat și astfel a pășit în fruntea oastei, făcându-și drum printre inimici peste podul râului Neajlov. A fost una dintre cele mai strălucite victorii ce poate să pomenească istoria Românilor și aceasta numai prin puterea exemplului.

Și câte cazuri de acestea n'am putea pomeni din istorie! Dar oare din viața de toate zilele nu vedem la fiecare pas cum fiecare om se schimbă după cercul în care e așezat? Poetul își ia model un poet, omul politic un bărbat de stat, artistul tot un artist și așa mai departe. Ce fac cei mari, fac și cei mici.

Din tot ce-am expus pe scurt despre „Exemplul în educațiune“, rezultă, că nimic nu ajută mai bine opera educațiunii decât lucrând în așa fel, încât purtarea noastră să se servească de călăuză bună aceluia cari trăesc cu noi sau vin după noi. Este de condamnat zicătoarea, că: „Nu face ce face popa, ci ce zice popa“. În realitate, ori ce om care lasă după sine memoria unei vieți nobile, hărăzește urmașilor un izvor de bunuri nesfârșite, fiindcă această viață se va reproduce în forme noi, înmulțind astfel frumoasele calități ce au distins pe acel om. „Înțeleptul — zice un proverb chinez — e învățătorul a sute de generații“. Cuvintele și exemplele acestuia străbat toate timpurile și formează pentru o națiune punctul de sprijin în viața ei din prezent și o direcție pentru cea viitoare. Lucrul acesta s'a înțeles de mai toate popoarele și pentru aceasta ele au recurs la înființarea de școli, care este cea mai mare invențiune omenească și care s'a născut din nevole și prin care să păstrează cea mai de seamă zestre ce poate să aibă un popor. Dorința națiunii este ca acest tezaur să fie răspândit până în cele mai depărtate colțuri, ca seva în ar-

bori și de aceea a sămănat în toate părțile ale țării instituțiuni culturale, unde, pe lângă pildele de iubirea binelui, viitorii cetățeni să se inspire și din frumoasele exemple ale purtării conducătorilor lor. Exemplul muncii noastre va îndemna și pe alții și astfel treptele spre idealul urmărit se vor înmulți neîncetat. Exemplul muncii noastre se va infiltra și în sufletele copiilor noștri, cari de mici vor căuta ca să imiteze; astfel încetul cu încetul li se v'a inspira simțul răspunderii și considerația pentru aproapele. E o pornire greșită din partea multor părinți că nu pun pe băieții lor să le ajute în casă, deprinzându-i de mici pentru viață.

Icoana noastră trebuie să rămână în urmă ca o busolă vrednică de urmat, fiindcă numai astfel vom putea spune, că am pus și noi o zală la nesfârșitul lanț de fapte frumoase, ce leagă trecutul, prezentul și viitorul neamului nostru.

Huedin.

Aurel Mitrea.

Din răbojul vremii

— Disecări funerare pentru anul 1931 —

Șăgălnicia galopantă a vremii, ne-a încrestat două lucruri dureroase anul acesta pe răbojul vremii: Criză și sărăcie. În speță este una și aceeași fatală criză — „promiscuitate abjectă și salubră” — etichetată doar cu secundul nume: „sărăcie”.

Și cred că e mai cuprinzător acest termen, pentrucă el rezumă întreaga tragedie a acestei vieți: oameni fără lucru, funcționari concediați, oameni cu slujbe, dar fără bani și... lacrimi, lacrimi, lacrimi.

Interesele profesionale ale medicinei caută să speculeze și să profite nu numai de cazurile patologice în viață ale pacienților, ci se pune în gardă directă cu moartea, pescuind în cadavre eclatate, cangrena care le a suprimat. Și întrucât are la dispoziție inerția unui corp ce nu-și mai aparține, tale, clopârtește, disecă și scormonește măruntaie ce s'au anchilozat o viață, ca să câștige o clipă! Autopsia gata, mărgăritarul nenorocirii, se sustrage, se pune în spirt, ca studentul să învețe de pe el a fi doctor — iar cadavrul se îngroapă.

Analogia e corectă, și nu voi greși dacă voi spune că fiecare an ce s'a scurs, este un cadavru, un vast câmp de observație retrospectivă ce ne revelează o nouă și nouă boală din care cauză a murit timpul. Căci trebuie să se știe că și timpul este exact ca și o ființă: Se naște, trăește și moare. S'a născut din infinit, trăește în spațiu și se prăbușește în imensitate. Viața constă din spirit și materie ce se suprapun într'o veșnică rotație dela un antipod la celalalt. Este deci spirit și materie, oameni și oameni și timpuri și timpuri. Sunt oameni — și de aceștia suntem cei mai mulți — cari odată morți sunt, buni morți — au fost simple celule de tranzită prefacere. Sunt însă esențe de oameni — eroii — cari sunt și ei o ce'ulă din tot, dar în plus sunt și spirite, a căror manifestări se eternizează în opere de artă. Aceștia rămân. Peste ceilalți se așterne negura vremii. Există în speță dar o rasă omenească, care toată luată și privită în sine, valorează mai mult decât celelalte elemente a naturii, dar eroii, după cum spuneam, sunt ceva mai mult și decât ceilalți componenți ai naturii, dar și decât ceilalți confrăți ai săi. Sunt exemplarele cele mai apropiate de dumnezeire înapoia cărora se succed un șir întreg de alte ființe din ce în ce mai inferioare până la moluște. Așa și timpul. Există un timp din infinit, la infinit. Alfa și omega. Și întrucât noi oamenii suntem mărginiți numai cât am mărginit timpul, vom avea timp infinit, și timp perioadă. Timpul tot luat în sine este același, dar perioadele de timp, valorează mai mult sau mai puțin pentru noi, numai cât am făcut ceva mai mult sau mai puțin în ele. Vom avea așadar perioade slabe — care iarăși sunt cele mai numeroase — și perioade bune sau „timpuri glorioase“ — memoriae signum — în care s'a făcut ceva mai mult pentru omenire. Ani buni, și ani răi deci. Anul 1931 este dintre cei răi. În deosebire nouă dascălilor ne a pricinuit multe amărăciuni: distribuire de posturi la București — cu urmările care se cunosc — lipsuri de posturi pentru o parte din învățătorime și salare neachitate de un sfert de an. Și era să ne facă o boacăna și mai mare: să ne dea pe mâna comunelor, căci nu e destul că suntem și așa la discreția tuturor. Mai trebuia să ne dea și pe mâna agenților de tot felul dela sate.

Slăvit să fii Doamne, că nu ți ai slobozit totodată săgețile din toba. Ți neseacă, și ne-ai mai lăsat să ne trimiți și în anul

1932 din ele. Numai de nu s'ar înmulți prea tare, ca să le aruncăm la un moment dat în mare. Pregătiți-vă dragi colegi deci de pe acum ca să fiți în asentimentul maximei lui Nietzsche: „Omul este ceva, care trebuie depășit“ — căci nu știm ce ne aduce anul 1932.

Feiurdeni.

Gh. Racotzi.

Murim de foame, murim de frig!...

E strigătul ce-l scot colegii de câteori sunt 2 sau 3 la un loc; e strigătul ce până acum îl aveau în inimă, dar pentrucă nu voiau să le mai știe și alții sărăcia, strângeau buzele și nu-l exteriorizau!...

Astăzi însă, când întreaga opinie publică îl compătimizește și când zi și noapte sunt obsedați de gândul mizeriei, nu pot să mai rabde și strigă: „murim de foame, murim de frig“!...

Fără înconjur o spun și eu astăzi și prin mine cred că mai toți învățătorii, exceptând pe cei cu alte mijloace de traiu în afară de mizerabilul salariul, ce nu l-am mai primit de când nu mai ținem minte!

Mă doare inima, când mă gândesc, că la această oră din zi, colegii se roagă de băcan să le mai dea pe datorie un „kilo“ de petrol pentru lampa lor, ce din cauza sărăciei o aprind în puține seri și pentru puține minute!

Mă doare inima când mă gândesc, cum după multe și degradatoare parlamentări, colegii ajung la salvatoarea concluzie, ca gazda să-i mai păsnie încă 2—3 săptămâni, când poate, poate vor primi leafa!...

Și cum să nu mă doară inima, când par'că văd cum prin ghetele lor sparte intră din abundență. zăpadă, apă și noroiu?

Mă doare inima când știu bine, că halnele lor au o vârstă ce numai cumpărătorii de „vechituri“ ar fi poate capabili să spună de câți ani sunt?

Mă doare inima și-mi sângerează când — Dne ferește | s'o întâmpla ca acel zis pe nedrept salariu o avea din nou întârziere!...

Și toate astea pentru ce ? Pentru că mai marii noștri nu se gândesc la noi și mai cu seamă nu să gândesc la aceea pe care o servim noi — la școala românească !

D'acolo de sus, ne'ndeamnă la răbdare, zicând ca Eminescu : „apără ți învățătorule, sărăcia și nevoile și neamul“ !

Să nu se uite că le am apărât atâta timp cât am avut o pâine neagră pentru gură ș'o halnă leftină pentru corp.

Astăzi însă, când și de una și de alta am început să postim cu „deabinelea“, cu regret spunem că nu putem să mai apărăm nimic . . .

Vecinic ne sună în urechi acele vorbe spuse cândva de cineva :

Munții noștri aur poartă,
Noi cerșim din poartă'n poartă“ !

Și zău, că nu ne am plânge atât, când am ști că dela „opincă“ până la „vlădică“ suferă pentru îndreptarea acestei țări mai mult decât năpăstuită ! . . .

Când însă privilegiații soartei stau călări pe câte 2-3 funcțiuni, nefăcându și datoria nicăirea, dar lefile de zeci de mii de Lei sunt achitate la zi ; când iarăși altă parte din cel mai sus numiți se plimbă în limuzine de milioane, cred că suntem mai mult decât îndreptățiți să zicem că ne doare inima !

Termin cu gândul, că peste o săptămână, peste două. fie chiar și peste trei, voi strânge în mână salariul de pe o lună — câteva hârtioare — ca Hagi Tudose, avarul din poveste !

Budești — Cluj.

Nicolae D. Marin, inv. dir.

CARTI ȘI REVISTE

D. George S. Lamatic-Bivolari, învățator în Slobozia-Boghicea, jud. Roman, a publicat acum de curând 2 volume, conținând conferințe publice și intime pentru cercurile culturale din acest an. Subiectele deci sunt cele fixate de Ministerul Instrucțiunii. Prețul unui volum este de 45 Lei, iar al ambelor volume 80 Lei, franco domiciliul cumpărătorului. Comenzile, cari vor fi însoțite de cost prin mandai poștal, se vor adresa la Librăria „Viitorul“, Roman.

Cum stăm cu învățământul primar din țară ?

Interesante și instructive date statistice.

La ministerul de Instrucție s'a întocmit o foarte interesantă statistică asupra situației învățământului primar din țară.

Această situație se referă la anul școlar 1929-1930.

Din ea spicim următoarele :

Grădinele de copii

Au funcționat în anul școlar un număr de 1665 grădinițe. Copii recenzați pentru aceste școli au fost 734.000, înscriși 114.921 și au frecventat 98.877, cu un personal de 2165 conducătoare.

Repartizate pe provincii ele însumează :

Vechiul regat: 665 grădinițe cu 35.711 copii și 898 conducătoare ;

Transilvania: 556 grădinițe, cu 213.000 copii recenzați, 43.036 înscriși, 40.389 frecvenți și 735 conducătoare.

Basarabia: 352 grădinițe, 128.000 copii recenzați, 23.374 înscriși, 17.252 frecvenți și 451 conducătoare.

Bucovina: 92 grădinițe, 6581 copii înscriși, 5495 frecvenți și 81 de conducători.

Se constată că abia a 6-a parte din numărul copiilor recenzați pot fi înscriși, iar dintre aceștia 86% urmează regulat.

Raportați la personalul didactic, sunt câte 57 de copii de fiecare conducătoare, ceea ce este prea mult.

Dacă s'ar înscrie și obliga toți copiii între 4-7 ani și numai aceste școli, ar trebui încă 15.500 săli de clasă cu 15.500 conducătoare.

Scoala primară

Recensemântul copiilor în vârstă de școală 7-16 ani, pe anul trecut dă următoarele date :

Vechiul Regat: 1.051.168 recenzați, și 958.185 înscriși.

Transilvania: 589.949 recenzați și 423.018 înscriși.

Basarabia 420.129 recenzați și 809.550 înscriși.

Bucovina 91.410 recenzați, 86.301 înscriși, adică 2.144.666 copii recenzați și 1.777.054 înscriși, deci au rămas fără școală 367.612 copii.

Dintre acești copii înscriși au frecventat :

Vechiul Regat 86.678 sau 85% din înscriși,

Transilvania 36.670 sau 7% din înscriși.

Basarabia 15.276 sau 4% din înscriși.

Bucovina 10.386 sau 5% din înscriși.

În total 149.000 sau o mijlocle generală de 7%, deci a rămas în afară de școală 1.995.666 copii.

(Va urma.)

Activitatea extrașcolară

Cercuri culturale

* Cercul cultural „Florești” și-a ținut ultima ședință în Luna de Sus la 6 Dec. 1931. În ședința intimă a preles dș. învă. Dna Balint despre „Marginile Munteniei” și a conferențiat dl învă. dir. Paul Țurcan. Ambii au fost bine. La ședința publică au luat parte activă delegații „Astrei” și corul școlii normale de fete-Cluj. Program bogat, variat și foarte instructiv. Public neîncăpător în sălile de clasă. Serbarea și-a ajuns scopul. Președintele cercului, d. D. Vasu se poate felicita.

* Cercul cultural „Huedin” a ținut mai pe urmă ședință la 20 Dec. 1931 în Brăișor. Au absentat numai 6 învățători; ceilalți toți la datorie, în frunte cu inimosul președinte, d-l A. Măteiu. A ținut lecție din aritmetică („Regula de asociere”) d-l învă. Ion Turbure și a conferențiat dl învă. Panait Popovici despre „Spicuri și caracterizarea din punct de vedere filozofic a poeziilor lui M. Eminescu”, un subiect frumos și subtil, dar nu destul de potrivit pentru un cerc cultural, unde avem astăzi de discutat atâtea lucruri mai ardente și mai actuale. La ședința publică a participat un public numeros. A conferențiat dl Ion Turbure despre „Cauzele crizei” și dl Ion Chiuhan despre ce a fost și ce este pentru Români asociația „Astra”. Elevii școlii, sub conducerea dnei învă. Otilia Anca, au executat un program frumos, între care se află și piesa teatrală: „Țiganul la vânat”.

Producțiuni școlare

* Elevii școlii primara de stat No. 9 din Cluj, sub conducerea dlui director Oct. Vasiliu și a dnei învă. Eugenia Vasiliu au aranjat în 20 Dec. o foarte frumoasă serbare a pomului de Crăciun, unde s'a executat un program bogat și ales, constător din coruri, recitări de poezii și plesa în 2 acte „Crăciunul orfanilor”. Pe urmă a fost un film cu vederi din Cluj. Publicul, constător mai ales din părinții elevilor, a rămas foarte mulțumit de cele văzute și auzite, aducând elogiile celor doi soți învățători.

* D. învă. Nicolae D. Marin din Budești, deși s'a prezentat acolo numai în 1 Nov. 1931 totuși de sărbătorile Crăciunului a

dat o serbare școlară foarte reușită, la care au luat parte aproape toți locuitorii satului.

* Dș. Inv. Ana Reșe din Fodora a aranjat în 26 Dec. 1931 cu fetele și făcăii din sat o producțiune teatrală. S'au jucat între altele piesele „Pocăitul“ și „Ruga dela Chișeteu“. Venitul curat de 2300 Lei a fost dest'nat școlaei.

* La școala din Gilău s'a aranjat, o frumoasă serbare de pom de Crăciun, cu concursul nelimitat al dlui director Herlea și dș. Inv. Fătu, Ungureanu și Steffaner. Cu ocazia acestei serbări s'au împărțit elevilor daruri în valoare de 4000 Lei.

Cronicar.

PARTEA OFICIALĂ

Toate ordinile și circularele, ce se vor publica în partea aceasta a revistei, vor trebui să fie imediat înregistrate și executate conștiențios de către cei vizați.

SUBREVIZORATUL ȘCOLAR AL JUDEȚULUI CLUJ

Nr. 6033/1931.

OBIECT: *In chestia examenului de înaintare.*

Facem cunoscut, că On. Minister al Instrucțiunii, prin ordinul Nr. 196903—1931 și în conformitate cu rezoluția Dlui Secretar General, menține dispoziția, că *numai învățătorii defintivi înscriși până la 1 Iulie 1930* au dreptul să se prezinte la examenul de înaintare pentru gradul II, amânat la 1 Februarie 1932.

Nr. 5850/1931.

OBIECT: *Achitarea impozitelor.*

În conformitate cu ordinul Nr. 47249—1931 al Serviciului local de învățământ, punem în vedere tuturor, că salariile de pe Decembrie nu se vor achita până nu se va face dovadă despre achitarea în întregime a impozitului de pe anul 1931. În conse-

cință invităm pe toți învățătorii noștri ca să achite acest impozit din salariile de pe Octomvrie și Noemvrie, fiindcă noi vom cere dela Percepțiile respective să ne trimită tabloul învățătorilor, cari sunt în rând cu impozitul; rămânând ca numai acestora să li-se achite salariul pe luna Decemvrie 1931. Este deci în interesul fiecăruia, ca să satisfacă intocmai acestul ordin.

Nr. 5995/1931.

OBIECT: Rezultatul examenului de definitivat din 1931

În cele următoare comunicăm rezultatul examenului de definitivat, ținut în sesiunea Martie 1931, prin care s'a acordat titlul definitiv pe ziua de 1 Ianuarie 1932, și anume: 1. Checișeș Maria, Cojocna, media 9,84. — 2. Țurcan Paul, Florești, 9,44. — 3. Tătar Ștefan, Răscruți, 9,44. — 4. Călugăr Vasile, Aghireș, 9,38. — 5. Moldovan Vasile, Cojocna, 8,83. — 6. Ilieșiu Valeria, Năoi, 8,77. — 7. Dordai Augustin, Tic Colonie, 8,72. — 8. Tomuș Ana, Mociu, 8,61. — 9. Ilieșiu Eugenia, Crișeni, 8,61. — 10. Cristea Nicolae, Așchileul-Mic, 8,44. — 11. Turcu Ionel, Hida, 8,22. — 12. Cordos Petru, Drag, 8,05. — 13. Bulordă Nicolae, Șomeni, 8,00. — 14. Goga Elena, Călata, 7,94. — 15. Stoicoviciu Sabina, Cluj, 7,93. — 16. Marțian Emilia, Dăbâca, 7,88. — 17. Popescu Alexandru, Jucul de Jos, 7,88. — 18. Bârlea Cecilia, Cubleșul Someșan, 7,83. — 19. Nemeș Ana, Apahida, 7,77. — 20. Suciu Maria, Cojocna, 7,77. — 21. Dorca Margareta, Dâmbu, 7,66. — 22. Vasu Dumitru, Luna de Sus, 7,66. — 23. Simu Sofia, Desmir, 7,55. — 24. Homescu Gheorghe, Călățele, 7,55. — 25. Călian Ioan, Coasta, 7,55. — 26. Cobârșan Teodor, Hodîș, 7,44. — 27. Fekete Ana, Legiu, 7,44. — 28. Habor Elena, Mociu, 7,44. — 29. Nagy Francisc, Soporul de Câmpie, 7,44. — 30. Negru Radu Aurelia, Cara, 7,38. — 31. Ștefănescu Petre, Bedeci, 7,38. — 32. Stoicoviciu Ana, Cluj, 7,38. — 33. Chiuhan Viorica, Huedin, 7,33. — 34. Moldovan Ana, Mesteacăn, 7,33. — 35. Szikszai Ravaca, Chidea, 7,33. — 36. Roșian Irina măr. Herdea, Măguri, 7,33. — 37. Orosfăian Silviu, Suat, 7,27. — 38. Sanda Ioan, Negreni, 7,22. — Decretele de titlu definitiv se vor expedia după ce vor fi introduse și în registrele revizora'ului.

Nr. 35/1932.

OBIECT: *Examene particulare.*

Punem în vedere tuturor, ca să nu ne mai înainteze în cursul anului nici o cerere pentru examene particulare. Trebuie să se știe odată, că aceste examene se țin în sesiunea Iunie a fiește cărui an și numai în cazuri excepționale se admit și în luna Septembrie.

Către toate școlile primare de stat și confesionale din județ.

Nr. 36/1932.

OBIECT: *Intocmirea statisticii.*

Invităm pe toți diriginții de clasă, ca să-și întocmească imediat statistica exactă (băieți-fete, după clase, naționalitate și confesiune) a elevilor ce instruează. Aceasta statistică trebuie făcută tocmai pe prima foaie din Registrul-Catalog al clasei respective, pentruca să fie totdeauna la îndemâna organului de control. S'a constatat adeseori, că aceasta statistică, spusă pe deasupra de învățător, variază încontinuu și în multe locuri învățătorul face rea impresie, că nu știe să spună nici numărul exact al elevilor pe cari îl conduce.

Nr. 37/1932.

OBIECT: *Notarea zilnică a elevilor prezenți și absenți.*

Pentru a putea avea la îndemână o fidelă evidență a frecuenței școlare, cerem ca să se noteze zilnic în Registrul de prezență — la rubrica „Observări“ — atât numărul elevilor prezenți, cât și al celor absenți. Notările aceste, firește, trebuie să fie în deplină consonanță cu cele din Registrul Catalog; înțelegem adică aci absențiile.

S. Revizor, M. Sasu

COMITETUL ȘCOLAR AL JUDEȚULUI CLUJ

Către comitetele școlare rurale.

Nr. 1/1932.

OBIECT: *Tablouri antialcoolice pentru școli.*

Avem onoare a Vă comunica, că Liga „Temperanța“, în

referire la ordinul Nr. 46163—1931 al Ministerului Instrucțiunii, ne-a transpus un stoc de tablouri antialcoolice pentru școalele noastre primare. În consecință invităm pe toate comitetele școlare ca să procure dela noi pentru fiecare sală de clasă câte un astfel de tablou, al cărui cost face numai 20 Lei. În legătură cu aceste mai comunicăm, că putem da toate relațiile necesare la înființarea societăților de temperanță.

Președinte :

N. Vaslu.

Secretar :

M. Sasu.

Ș T I R I

Redactorul acestei reviste mulțumește călduros tuturor ce l'au felicitat de sărbători.

* Salarele de pe Septembrie au fost ridicate abia în 23 Dec., când s'a început imediat distribuția lor. În 29 Dec. s'au ridicat și salarele de pe Oct. a învățătorilor din circumscripțiile III și VI. Azi, 16 I. c., s'a primit și restul salarelor de pe Octombrie.

* Dl inv. Gh. Cârnațiu din Fildul de Mijloc, a fost trecut pe 10 I. c. la școala din Culiș, iar în locul dânsului a fost numit suplinitor Dl Oct. Hulea.

* În ziua de 15 I. c. a fost înaintat Ministerului tabloul posturilor vacante pentru transferări. Aceste locuri vor fi publicate la timp și în revista noastră.

* Asemenea s'a înaintat la Serviciul local de învățământ pe 15 I. c. tabloul candidaților la examenul de definitivat. Cei admiși vor fi avizați.

* Dș. inv. Livia Velescu a fost detașată la școala primară de stat Nr. 4 Cluj, în locul Dlui I. Chintoanu, plecat ca subrevizor la Siget.

* Fabrica de spirt din Gilău a fost amendată ca 258 milioane Lei pentrucă a susiras de sub impunere o cantitate însemnată de spirt, frustând astfel statul cu mai multe milioane. Mărturisim că, după atâtea mușamalizări, numai avem nici o încredere în executarea ăstorfel de amenzi. Ținem însă să spunem aci, că suma amenzii de mai sus ar fi suficientă pentru plata salarelor învățătoarești din acest județi, numai puțin de cât pe o perioadă de vre-o 10 ani.

* Dl. Petru Brudășcă. a fost numit pe 1 Dec. 1931 director la școala primară de stat din Clucea. E cea dintâi numire în județul nostru după nouile alegeri de directori.

* Cercul cultural „Borșa“, își va ține a III a ședință în comuna Chidea la 31 I. c.

* Casa Școalelor a trimis decurând câte o serie de material didactic școalelor din comunele Feldioara, Corpadea, Aghireș-Fabrică.

* Radu Negru Victoria învățătoare, Cojocna și Tătaru Ștefan inv. dir. Râscruci logodiți. Felicitările noastre.

POȘTA REDACȚIEI

A. K. în V. Conferința, în felul cum e redactată, nu se poate publica: noi n'avem timp ca s'o refacem. — A. M. în H. Nu Vă supărați, dar nu aflăm de bine, să Vă publicăm prima lucrare, ne mai fiind de actualitate. — I. Sz. în V. Se va publica cu siguranță în numărul viitor. — F. B. în C. Suntem de părere a face propagandă pentru sprijinirea în prima linie a revistelor noastre de aci. Din acest motiv nu V'am publicat scrisoarea. Să nu fie cu supărare. — M. L. în V. B. Am primit conferința și nu știm de va avea loc. Dorim mai bine articole scurte, fiindcă spațiul ne este foarte scump.

POȘTA ADMINISTRAȚIEI

Pentru numerile neprimate rugăm a se adresa direct redactorului acestei reviste.

A. F. în Aiud, N. Sz. în Abrud, G. I. în Cricău și E. T. în Bărdăbanț. Azi V,am trimis toate numerile apărute în anul școlar curente. Multe salutări.